

5. Met het onderhavige beroep wordt ook gesteld dat een lidstaat van de Europese Unie en van meer bepaald de eurozone niet zonder toestemming of impliciete instemming van de ECB eenzijdig kan overgaan tot het treffen van maatregelen in de interne rechtsorde (parlement — raad van ministers — ministeriële besluiten) om de staatsschuld eenzijdig te herstructureren, omdat er anders financiële chaos zou ontstaan. In de onderhavige zaak was er impliciete instemming van de ECB, zodat haar niet-contractuele aansprakelijkheid ter hoogte van 53,3 % van de verliezen is ingetreden, wat het eigendomsrecht in de kern raakt. Tevens wordt aangetoond dat er een causaal verband is tussen de aansprakelijkheid wegens nalaten van de ECB en de verliezen in kwestie, het gedrag van haar organen en haar niet-contractuele aansprakelijkheid.

Beroep ingesteld op 11 maart 2017 — Le Pen/Parlement

(Zaak T-161/17)

(2017/C 151/49)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Marine Le Pen (Saint-Cloud, Frankrijk) (vertegenwoordigers: M. Ceccaldi en J.-P. Le Moigne, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- nietigverklaring van het besluit van de secretaris-generaal van het Europees Parlement van 6 januari 2017, dat is vastgesteld op grond van de artikelen 33, 43, 62, 67 en 68 van het besluit 2009/C 159/01 van het Bureau van het Europees Parlement van 19 mei en 9 juli 2008 houdende de uitvoeringsbepalingen van het Statuut van de leden van het Europees Parlement, zoals gewijzigd, waarbij jegens verzoekster een schuldvordering ten bedrage van 41 554 EUR is vastgesteld uit hoofde van bedragen die onverschuldigd waren uitgekeerd in het kader van parlementaire assistentie, de terugvordering ervan werd gemotiveerd, en de bevoegde ordonnateur werd gelast, in samenwerking met de rekenplichtige van de instelling, over te gaan tot terugvordering ervan op grond van artikel 68 van de uitvoeringsbepalingen en van de artikelen 66, 78, 79 en 80 van het Financieel Reglement,
- nietigverklaring van debetnota nr. 2017-22 van 11 januari 2017, waarbij verzoekster ervan op de hoogte werd gesteld dat jegens haar een schuldvordering van 41 554 EUR was vastgesteld bij het besluit van de secretaris-generaal van 6 januari 2017 tot terugvordering van in het kader van parlementaire assistentie onverschuldigd uitgekeerde bedragen, op grond van artikel 68 van de uitvoeringsbepalingen en de artikelen 78,79 en 80 van het Financieel Reglement,
- verwijzing van het Europees Parlement in alle kosten van de procedure,
- veroordeling van het Europees Parlement tot betaling aan Le Pen van 50 000,00 EUR ter vergoeding van invorderbare kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan de gebreken die de formele wettigheid van de bestreden handelingen aantasten. Dit middel bestaat uit vijf onderdelen.
  - Eerste onderdeel: niet de secretaris-generaal maar het Bureau van het Europees Parlement is bevoegd om financiële beslissingen te nemen die de leden aanbelangen.
  - Tweede onderdeel: het Bureau van het Europees Parlement kan de aard en de reikwijdte van zijn bevoegdheid niet wijzigen. De secretaris-generaal toont niet aan dat hij op grond van een rechtsgeldige delegatie door de voorzitter van het Bureau van het Parlement de bevoegdheid heeft verkregen om de bestreden besluiten, waarbij financiële aangelegenheden van een lid worden geregeld, vast te stellen en mee te delen.
  - Derde onderdeel: de bestreden besluiten zijn ontoereikend gemotiveerd en geven blijk van willekeur.
  - Vierde onderdeel: schending van wezenlijke vormvoorschriften.

- Vijfde onderdeel: de secretaris-generaal van het Europees Parlement heeft het dossier niet persoonlijk onderzocht.
2. Tweede middel, ontleend aan de gebreken die de materiële wettigheid van de bestreden handelingen aantasten. Dit middel bestaat uit zes onderdelen.
- Eerste onderdeel: schending van de beginselen van bescherming van het gewettigd vertrouwen en van rechtszekerheid.
  - Tweede onderdeel: de feiten waarop de bestreden handelingen gebaseerd zijn, hebben zich niet voorgedaan.
  - Derde onderdeel: de bestreden handelingen berusten op misbruik van bevoegdheid.
  - Vierde onderdeel: de bestreden handelingen zijn verricht met misbruik van de procedure.
  - Vijfde onderdeel: de bestreden handelingen zijn discriminerend en er is sprake van fumus persecutionis.
  - Zesde onderdeel: het OLAF is niet onafhankelijk.

Beroep ingesteld op 8 maart 2017 — EKETA/Commissie

(Zaak T-166/17)

(2017/C 151/50)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Thessaloniki, Griekenland) (vertegenwoordigers: V. Christianos en S. Paliou, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- vaststellen dat de door de Europese Commissie bij debetnota nr. 3241615291/29.11.2016 gestelde eis dat EKETA van de voor het SENSATION-project ontvangen bijstand een bedrag van 197 799,52 EUR terugbetaalt, ongegrond is ten belope van 191 039,55 EUR;
- vaststellen dat het bedrag van 191 039,55 EUR subsidiabele uitgaven vertegenwoordigt en dat EKETA niet verplicht is dit bedrag aan de Europese Commissie terug te betalen, en
- de Europese Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) betwist bij onderhavig beroep de eis die de Commissie in het kader van de uitvoering van het SENSATION-project bij debetnota nr. 3241615291/29.11.2016 heeft gesteld. Bij die debetnota heeft de Commissie gevorderd dat EKETA de voor het SENSATION-project ontvangen bijstand gedeeltelijk terugbetaalt, namelijk voor een bedrag van 197 799,52 EUR. Die vordering kwam er nadat de Europese Commissie een controle ter plaatse had verricht in de kantoren van verzoeker.
2. Verzoeker vraagt het Gerecht in die context, overeenkomstig artikel 272 VWEU vast te stellen dat van het hierboven en in de debetnota vermelde bedrag, het bedrag van 191 039,55 EUR subsidiabele uitgaven vertegenwoordigt en dat EKETA niet verplicht is dat bedrag aan de Commissie terug te betalen.
3. EKETA stelt dat het voornoemde bedrag van 191 039,55 EUR uit subsidiabele personeelskosten, uitgaven voor onderaanneming en indirecte uitgaven bestaat, die de Commissie ten onrechte als niet-subsidiabele uitgaven heeft geweigerd te aanvaarden. Dat de uitgaven van verzoeker subsidiabel zijn, wordt bevestigd door de gegevens die hij de Europese Commissie heeft verstrekt bij de controle ter plaatse en in de daaropvolgende briefwisseling, en die hij thans aan het Gerecht voorlegt.